

OBSAH

ÚVOD	7
------------	---

SEZNAM V TEXTU POUŽITÝCH ZKRATEK PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ ...	13
--	----

ČÁST A

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění zákona č. 93/2004 Sb. s komentářem	17
Příloha č. 1	106
Příloha č. 2	114
Příloha č. 3	115
Příloha č. 4	117
Příloha č. 5	120
Příloha č. 6	121
Příloha č. 7	122
Příloha č. 8	123
Příloha č. 9	124

ČÁST B

Prováděcí právní předpisy k zákonu č. 100/2001 Sb.	125
Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 457/2001 Sb., o odborné způsobilosti a o úpravě některých dalších otázek souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí	125
Vyhláška č. 353/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky osvědčení o odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví, postup při jejich ověřování a postup při udělování a odnímání osvědčení	132

ČÁST C

Vybraná ustanovení některých jiných právních předpisů, která souvisí s posuzováním vlivů na životní prostředí	137
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů	137
Zákon č. 276/2003 Sb., o Antarktidě, a o změně některých zákonů	140
Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů	144
Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů	148
Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí ve znění pozdějších předpisů	157

ÚVOD

Historický vývoj a mezinárodní souvislosti

Institut posuzování vlivů na životní prostředí (*EIA – Environmental Impact Assessment*) je jedním z klíčových nástrojů tzv. horizontální ochrany životního prostředí, což znamená, že se vztahuje k ochraně životního prostředí jako celku, nikoli výlučně k některé z jeho složek (ochrana vod, půdy, nakládání s odpady apod.). Mezi další takovéto horizontální nástroje patří např. integrovaná prevence a kontrola znečištění (IPPC).

Posuzování vlivů na životní prostředí u vybraných projektů (záměrů) vniká jako specifický proces v průběhu 60. let 20. století v USA a Kanadě ve snaze omezit budoucí negativní environmentální vlivy uvažovaných projektů, a to prostřednictvím jejich popisu, analýzy a vyhodnocení. Výsledkem procesu má být shromáždění dostatečného množství informací, které umožní, aby byly negativní vlivy projektů na životní prostředí prostřednictvím závazných podmínek v povolujícím rozhodnutí vyloučeny či alespoň eliminovány.

Poprvé je EIA legislativně upravena v roce 1969 v USA, a to v zákoně o politice v oblasti ochrany životního prostředí (National Environmental Policy Act – NEPA). V průběhu 70. let tento institut postupně přejímají do své vnitrostátní legislativy některé západoevropské země – členské státy tehdejšího Evropského hospodářského společenství. Další rozmach tohoto institutu nastává od roku 1985, kdy je poprvé upraven na komunitární úrovni a následně od počátku 90. let, kdy jej přebírají země střední a východní Evropy jednak v důsledku společensko-politických změn a jednak v rámci procesu harmonizace svého práva s právem EU. Současně s tím se od počátku 90. let stává EIA předmětem mezinárodních smluv i dvoustranných dohod mezi sousedními zeměmi. EIA je již v této době aplikována nejen na úrovni jednotlivých států, ale s obdobnými principy a postupem i u mezinárodních obchodních a finančních institucí (Světová banka, OECD apod.). S tím souvisí i specifická oblast posuzování vlivů vývozu na životní prostředí, které je uplatňováno v mnoha vyspělých ekonomikách a jako podmínka svého financování si jej kladou finanční instituce Světové banky a ostatní rozvojové agentury a regionální rozvojové banky.

V průběhu 80. a 90. let 20. století se v zemích EHS a později ES rychle rozvíjí i EIA aplikovaná na rozvojové plány, programy, politiky a na další dokumenty obdobného označení a funkce. V některých zemích (např. na Slovensku) jsou dnes tímto způsobem posuzovány i návrhy obecně závazných právních předpisů. Toto tzv. strategické posuzování vlivů na životní prostředí (*SEA – Strategic Environmental Assessment*) je dnes v zemích s rozvinutou ekologickou legislativou co do svého významu pro rozhodování ve věcech souvisejících s ochranou životního prostředí již na úrovni procesu EIA a jeho vývoj na mezinárodní scéně je dokonce ještě rychlejší.

První mnohostrannou mezinárodní smlouvou v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí byla Úmluva o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hra-